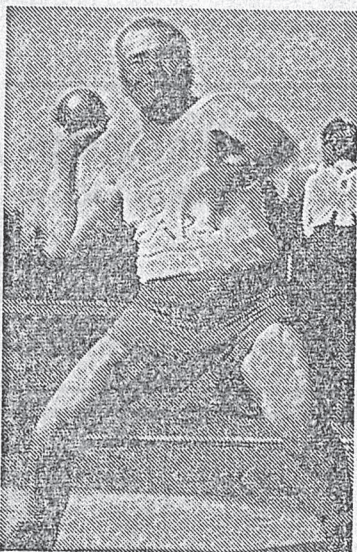

Valtuustokisat olivat taas kesän huomattavimpia urheilutapahtumia ja tällä kerralla ne pidettiin Harjulan kentällä. Saarelaisten parhaimpia pisteittäjiä olivat kisojen vanhin osanottaja Juho Siitonen, jonka erinomaisen tyylinäytteen näemme yllä.

Rautjärvenä pidettiin elokuun lopulla maan kuulut maatalousnäyttely, joihin kaikki kynnellä kykenevät täälläkin kävivät tutustumaan. Näyttelyyn avajaisjuhlassa esiteltiin myös uudelleen henkiin herätetty pitäjän kansallispuku, jonka esittelijöinä yllä ovat opettaja Mirjami Jurva ja neiti Aili Partinen (olk.).

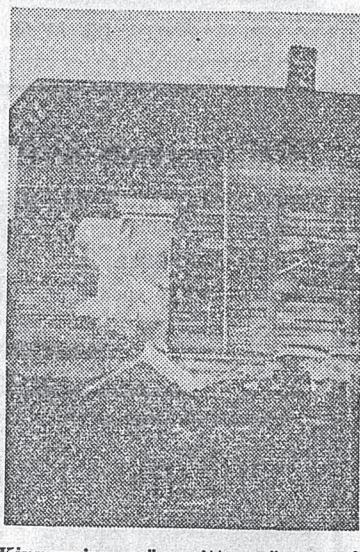
Lokakuun alussa pidettiin kunnallisvaalit. — Tauno Pakarinen täyttämässä kansalaisvelvollisuuttaan Kangaskylän kansakoulussa.

Kirjavalan meijerillä pidettiin tupaantuliäjäjuhla, missä juhlapuhujana oli tri Harri Rautavaara.

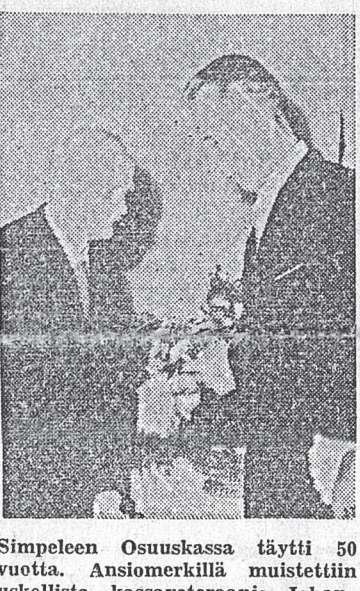
Parikkalan toinen polkuretki onnistui taas erinomaisesti ja yli 100 taivalajaa suoritti tämän urakan. — Erään ryhmän »vetäjänä» oli opettaja Nils Reiterä.

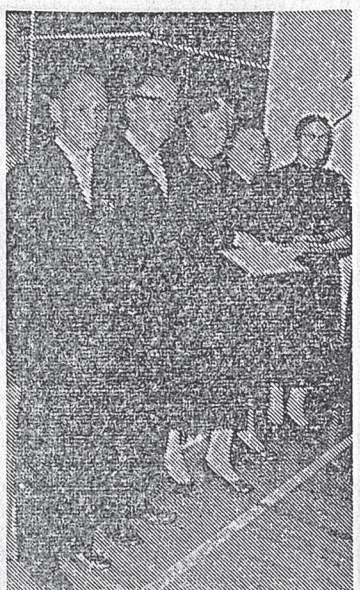
Kinnarniemessä yritti eräs nuori mies saattaa dynamiitilla naapurinsa pois päivilä, mutta yrityksestä koki vain itselle yhdeksän vuoden täysihoito valtion laskuun.

Saaren seurakunnassa sen perustamisesta lähtien sielunpaimenena toiminut rovasti Simo Keranto siirtyi eläkkeelle ja seurakunnan toimista pidettiin eroajisjuhlat 6. 11. — Eino Nokelainen oli maalannut rovasti Keranon muotokuvan, mikä asianomaisesta oli »näköisempi kuin hän itse».

Simppeleen Osuuskassa täytti 50 vuotta. Ansiomerkillä muistettiin uskollista kassaveteraania Johannes Hämäläistä, jolle merkin luovutti hallintoneuvoston puheenjohtaja Emil Kojo.

Marraskuun lopulla Kivijärven uusi koulurakennus vihittiin tarkoitukseensa. Samalla luovutettiin ansiomerkkejä pitkän päivätyön tehneille opettajille, joista osan näemme yllä.

Joulun alla vietti Uukuniemen Urheilijat 30-vuotisjuhlaansa, jota kunnioittivat läsnäolollaan mm. läänin maaherra Arturi Ranta ja SVUL:n puheenjohtaja, sosiaalineuvos Akseli Kaskela. — Kuvassa seuran puheenjohtaja Lauri Mielonen vast'äänottää sosiaalineuvos Kaskelta arvokkaan kiertokirjokirjeen.

Juho Siitonen:

Europaeus – pappissuku Parikkalassa

Parikkalan seurakunnan paimenien vuosisatalsessa saatossa on Europaeus-sukuilla papeilla hyvin keskeinen sija. Heitä on ollut neljässä perättäisessä sukupolvessa sanan julistajina kaikkiaan yhdeksän, ja suvun tyttäristä on kuusi ollut pappien puolisoja. Varmaankaan ei mikään toinen maamme seurakunnista voine esittää vastaavaa saman suvun suuntausta työssä sanan vainiolla. Tutustuminen Europaeus-suvun alkuvaiheisiin Parikkalassa on erittäin kiintoisaa.

Europaeus-suvun parikkalalaisena kantaisana pidetään sukutarinoiden mukaan talollista Matti Äyräpää, joka omisti Äyräpää-nimisen talon Muolaassa. Äyräpää-nimen arvellaan hänen ottaneen Äyräpään kihlakunnan mukaan, sillä muolaalaisen Äyräs- ja Äyräs-sukuun ei tällä suvun kantaisalla ole todettu olevan yhteyttä.

Tämä kannakselainen talonpoika siirtyi perimätietojen mukaan Parikkalaan isonvihan aikana ja hänen kerrotaan silloin hankkineen omistukseensa Ridan talon Joukiossa. Tämä tieto ei liene kumminkaan aivan oikea, sillä Parikkalan pitäjän kärkeäkirjat vuodelta 1702 mainitsevat, että Joukion Ridassa asui silloin veljekset Maunu ja Paavali Heikinpojat Rita ja vuoden 1724 manttaalikirjan mukaan Ridan talon omisti vielä silloin talollinen Paavali Rita. Ridan talo joutui kyllä Europaeus-suvun haltuun, mutta se tapahtui vasta myöhemmin.

Olipa talollisen Matti Äyräpään ensimmäisenä asuinpaikkana Parikkalassa Ridan talo tai joku muu, joka tapauksessa hän ja hänen sukunsa kotiutui hyvin Parikkalaan. Suvusta kehittyi ajan vieressä pappis-suku, jonka jäsenistä muutamit kohosivat huomattaviin aseimiin maassamme, erittäinkin Karjalassa. Suomen hammaslääketieteen isä, lääketieteen tohtori, professori Matti Äyräpää oli mm. eräs heistä.

Parikkalan kirkkoherraksi oli vuotena 1689 tullut balttilaisentyinen rykmentin pastori Reinhold von Holl, puolisonaan Katarina Sprint. Heidän tyttärensä Maria von Holl meni naimisiin kirkkoherran apulaisten Matias Europaeuksen kanssa. Perimätiedon mukaan tämä Matias Europaeus olisi ollut edellä mainitun talollisen Matti Äyräpään poika. Kun kirkkoherra Reinhold von Holl vuonna 1703 kuoli, jäi Parikkalan kirkkoherran virka isonvihan takia useiksi vuosiksi täyttämättä. Ja kun se vihdoinkin täytettiin, nimettiin siihen kirkkoherran vävy Matias Europaeus.

Parikkalan seurakunnan ensimmäisen kappalaisen Mathias Haukilaisen vävynä mainitaan Jacob Europaeus, joka kirjoitti nimensä: Äyräpää. Ei ole voitu selvittää, mitä sukua tämä Jacob Europaeus oli kirkkoherra Matias Europaeukselle, jolla oli itsellään nuorempi veli Jacob, jonka mainitaan toimineen siltauvoutina Parikkalassa. Hänen muuttanut nimensä Äyräpääksi Europaeukseksi ja on mahdollista, että se talollinen Johan Jaakonpoika Europaeus, joka vuoden 1724 ja 1727 maakirjojen mukaan asui Parikkalan Kangaskylässä, oli hänen poikansa. Tästä polveutuisi nimimuodon parikkalalaisen Europaeus-suvun talonpoikainen haara.

Kirkkoherra Matias Europaeuksella oli neljä lasta, — kaksi poikaa ja kaksi tytärtä. Pojat, Matias Reinhold ja Jacob Johan antautuivat molemmat luku-uralle, opiskelivat Turun yliopistossa ja valmistuivat papeiksi. Edellinen seurasi isänsä ja äitinsä isän jälkeä, toimin ensin kappalaisena, sittemmin kirkkoherrana Parikkalassa. Hän toimi papin tehtävissä jo nuorena ylioppilaana, saarnaten ja pitäen jumalanpalveluksia eräissä Simppeleen saarella, kirkonkylä kun oli sodan piirittämänä. Kirkkoherra Matias Europaeus oli kaksi kertaa naimisissa ja häneltä jäi 14 lasta. Hänen nuorempi veljensä Jacob Johan tuli ensin kappalaiseksi, ja sitten kirkkoherraksi Uudenkirkon pitäjään ja oli myös kahdesti naimisissa ja häneltä jäi 8 lasta.

Kirkkoherra Matias Reinhold Europaeuksen suuren lapsilauman kaksi vanhinta poikaa, Paul Reinhold ja Johan Aadolf valitsivat elämäntyökseen pappisuran. Edellinen pysyi kotipitäjässä piirissä Parikkalan kappalaisena kuolemaansa asti, vuoteen 1790. Puolisona oli hänellä Parikkalan kirkkoherra Karl Johan Melartopaeuksen tytär Brita Kristina Melart. Hänen nuorempi veljensä oli erilaisissa pappistoissa sekä Suomessa että Venäjällä, kunnes pääsi Kurkijoen kirkkoherraksi ja kuoli siellä v. 1802.

Tähän saakka olivat kaikki Europaeus-suvun opinkäyneet jäsenet olleet pappeja, mutta kolme kirkkoherran Matias Reinhold Europaeuksen poijista ei seurannut enää tätä vakiintunutta perinnäistapaa, vaan ryhtyivät opiskelemaan lääketiedettä. He siirtyivät kaikki Venäjälle ja heistä vanhimman, Karl Gustafin kohtaloista ei ole minkäänlaisia tietoja. Sen sijaan tiedetään toisesta pojasta Jacob Wilhelmistä, että hän sai lääketutkintonsa Pietarissa ja tuli valmistuttuaan sotilaslääkäriksi. Hän saavutti toiminnallaan sikäli luottamusta, että hänelle annettiin valtioneuvoksen arvonimi. Hän kuoli v. 1837. Vaikka Jacob Wilhelm Europaeus asui Venäjällä koko pitkän elämänsä ajan, oli hän erittäin kiintynyt Suomeen ja täällä oleisiin sukulaisiinsa, joille hän tuon tuostakin lähetti milloin raha- milloin muita lahjoja. Niinpä hän joulukuun 1828 lähetti veljensäpojalleen Anders Josef Europaeukselle kirjeessä 1250 ruplaa, jaettavaksi sukulaisien kesken. Rahalahetyksen mukana hän kirjoittaa: »Kalleimmille sukulaisilleni lähetän tässä joulun tuomisia. Ole hyvä ja ota vaivaksesi toimittaa ne heille». Sen jälkeen seuraa luettelo, jonka mukaan rahat oli jaettava. Kirje jatkuu siten: »Sinulle lähetän minä lähimmän rakkauteni muistoksi kultaisen tupakkarasian. Paistista ja leivistä kai aiot tulla osalliseksi Parikkalassa. Sano sydämellisiä terveisiä hartaimmin rakastamilleni sukulaisille». Hän säilytti elämänsä loppuun saakka kotia perityn uskonnollisen

Valtioneuvos Johannes Jacob Europaeus — Parikkalan kirkon ehtoolliskalkin, -lautasen ja alttarisifkins lahjoittaja.

katsantokannan. Sitä todistaa mm. eräs kirje, jonka hän pari vuotta ennen kuolemaansa kirjoitti veljensäpojalleen Fredrik Wilhelm Europaeukselle. Siinä sanotaan: »Kunni olkoon yksin Jumalalle, joka on minua varjelut 80:n vuoden ikään asti. Isän kodista lähdin 15:ta vuotta vanhana. Olen ollut suurella köyhyydellä, mutta Kaikkivaltias Jumala on minua suojellut. Nyt huolehdin itsestäni, olen varakas ja ystäviä käy luonani».

Kolmas niistä veljeksistä, jotka antautuivat lääkärialalle, Abraham Fredrik, joutui, kuten mainittiin, niinkään Venäjälle. Hän toimi koko elämänsä ajan esikuntahaavurina Saratovissa. Hän oli naimisissa venokan kanssa, mutta venäläistymisestä huolimatta piti jatkuvasti kirje- yhteyttä vanhaan kotimaahansa.

Nuorin Matias Reinhold Europaeuksen pojista hänen toisessa avioliitossaan, viipurilaisen saksalaisentyisen kauppiantytärtä Katarina Dannenbergin kanssa, Isak Emanuel, — professori Matti Äyräpään isoisä — oli syntynyt 1768. Hän joutui sodan takia palamaan kesken opintojaan kotiinsa Parikkalaan, mutta vihittiin jo papiksi samana vuonna ja pääsi kirkkoherran apulaiseksi Parikkalan Oulun välillä. Hän toimi kirkkoherrana, palasi hän uudelleen Parikkalaan, toimien nyt kappalaisena ja sijaiskirkkoherrana.

Sotilasura oli yleensä Europaeus-suvun jäsenille vieras. Kirkkoherra Matias Europaeuksen pojan Johan Jacob Europaeuksen pojista kaksi valmistui kuitenkin upseeriksi ja jäi Venäjän armeijan palvelukseen. Myös yksi Johan Adolf Europaeuksen pojista tuli upseeriksi ja kohosi everstin arvoon.

Isak Emanuel Europaeus meni naimisiin Lemppälän nimismiehen Steenin tyttären Maria Christinan kanssa ja heillä oli yhdeksän lasta, viisi poikaa ja neljä tytärtä. Tässäkin perheessä ilmenevät samat harrastukset kuin aikaisemmissakin sukupolvisissa — antautuminen papin ja lääkärin uralle. Vanhin pojista oli Johannes Jacob, jonka muisto on meillä Parikkalan seurakuntalaisille kaikkein läheisin ja rakkin. Tultuaan ylioppilaaksi, siirtyi hän opiskelemaan Moskovan yliopistoon ja valmistui siellä lääkäriksi. Hän toimi Novgorodin sotilassairaalan ylilääkärinä ja hänelle myönnettiin todellisen valtioneuvoksen arvonimi. Valtioneuvos Johannes Jacob Europaeus lahjoitti vuonna 1848 Parikkalan seurakunnalle kullatun ristiinnaulitun kuvan, joka on siitä lähtien ollut kirkkomme alttaripöydän keskeisin ja arvokkain esine, sekä hopeaisen ehtoolliskalkin ja -lautasen, jotka ovat olleet seurakuntamme kirkon käytössä alun toista satia vuotta.

Valtioneuvos Johannes Jacob Europaeuksen kiintymystä kotipitäjäänsä Parikkalaan osoittaa myös se, että hän osti veljensä, Viipurin saksalaisen lukion yliopettajan, sittemmin Liperin kirkkoherran Anders Josef Europaeuksen kanssa yhdessä omistukseensa joukkoilaisen jo aikaisemmin mainitun Ridan talon, 1820-luvun lopulla tai 1830-luvun alussa. Tila oli jo tällöin Europaeus-suvulla, sillä sen myivät näille Parikkalan sijaiskirkkoherran pojille talollinen Jaakko Marttinpoika Europaeus ja hänen vaimonsa Riitta Ahokas. Veljesten äiti, kirkkoherran leski Maria Christina Europaeus asui Ridassa kuolemaansa asti, eli vuoteen 1848. Näyttäkin siltä, että veljekset ostivat Ridan äitinsä vanhuuden kodiksi ja ottivat tilan lampuotiksi melkoniemeläisen talollisen Heikki Siitosen. Kun veljesten äiti kuoli, myivät he heti Ridan seurakunnan silloiselle kirkkoherralle Anton Ulrik Rönholmille. Tapausta seurasi välittömästi jo edellä mainitut lahjoitukset Parikkalan kirkolle ja voimme niinoien perustelusta päätellä, että valtioneuvos Johannes Jacob Europaeus käytti lahjojensa ostoon Ridan tilan myynnistä saatua varoja, näin rakentaen muistomerkkin — ja mitä kauneimman selälaisen, Ridan tilasta luopumiselleen.

Lukija voi jo hyvällä syyllä kysyä: millainen elämäntahti oli Europaeus-suvun monilla tyttäriillä, jotka olemme tähän asti kokonaan sivuuttaneet. Voimme hyvin olettaa, että Europaeus-suvun monilla, — kuvista päätellen hyvin viehättävillä tyttäriillä kävi kosoittajia Parikkalan pappiloissa 1700-luvun loppu- ja 1800-luvun alkupuolella monia. Näistä eivät muuttamat hyvinkin arvokkaista, toiset vaatimattomampia. Mainittakoon heistä muutamia. Kirkkoherra Ma-

tias Europaeuksen vanhempi tytär, Anna Katarina sai mieheekseen Kerimäen nimismiehen Enok Schening'in ja nuorempi Käkisalmen kirkkoherran Anders Wirenin. Kirkkoherran Matias Reinhold Europaeuksen kahdeksasta tyttärestä avioituivat kaikki muut, paitsi Dorotea Ulrika, joka kuoli naimattomana. Kristina Mariasta tuli Parikkalan kirkkoherra Karl Johan Melartopaeuksen puoliso, Helena Grisilia meni Peter Akerstedt'ille, jonka ammatista emme tiedä, Katarina Charlotta joutui Venäjän kirkkoherra Ludolf Andreas Zet-rauksen puolisoiksi, kun taas Kristina Juliana meni lasityöntekijä Georg Heintz'ille. Anna Elisabeth'istä tuli Uukuniemen kappalaisen Jacob Chreniuksen puoliso, Fredrika Amaliasta Parikkalan nimismiehen Anders Emanuel Lasseniuksen aviopuoliso ja nuorimman tyttären, Sofia Auroran mies oli Ivan Kondratiev, arvoltaan vänrikki. Suvun neljännen polven jo 1800-luvun puolella eläneet tyttäret, ovat meille jo paljon lähempiä kuin edelliset. Sijaiskirkkoherra Isak Emanuel Europaeuksen neljästä tyttärestä vanhin, Katarina Amalia, kuoli kuusivuotiaana. Maria Wilhelmina joutui Käkisalmen pormestarin, Simon Meron'in puolisoiksi ja Amalia Lovisa Parikkalan nimismies Bengt Herman Caloniuksen rouvaksi, tämän kolmannessa avioliitossa. Nuorin tytär Aleksandra Emilia avioitui valtioneuvos Magnus von Dohrdet'in kanssa.

Valtioneuvoksetar von Dohrdet tunnettiin iloisena ja nuorten seurassa viihtyvänä ihmisenä ja hänen luonaan Käkisalmissa vierailivat kaupungissa käydessään myös Ridan vuokraajaperheen jäsenet, mm. tämän kirjoittajan isä 12-vuotiaana, vuonna 1872.

Europaeukset kouluttivat jo sinä aikana lapsensa. Kun otamme huomioon, että lähin lukio oli Käkisalmissa ja yliopisto Turussa, voimme hyvin arvata suuren lapsiperheen tuomat koulutusvaikeudet noina aikoina, pitkien ja hankalasti kuljettavien välimatkojen vuoksi.

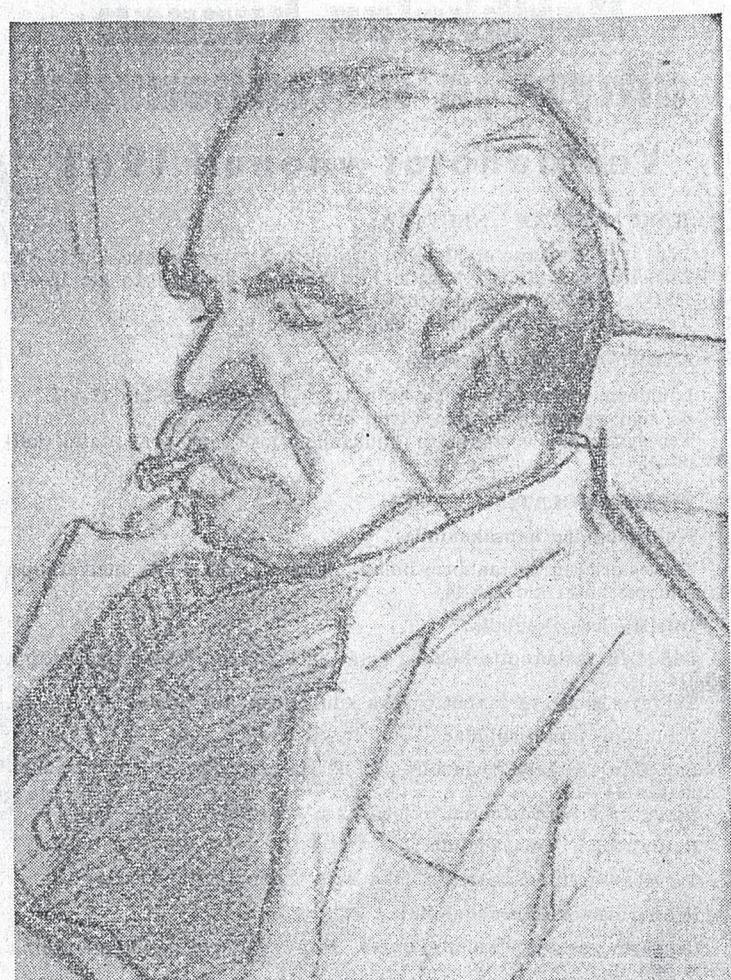
Europaeus-suku on siis vanhaa pappissukua, jonka juuret lähtevät kaikella todennäköisyydellä Karjalasta, mutta jonka varsinainen kotiseutuna on Parikkalan pitäjä. Täällä on suurin osa papin uralle antautuneista »sijaiskirkkojohtajista» ja heidän tehtävänsä ja jotkut niistäkin, jotka ovat joutuneet muualla pappina toimimaan, hakeutuivat takaisin synnyinseudulleen. Suvun tyttäret avioituivat melkein kaikki kokonaan oman maakunnan pappein tai virkamiesten kanssa. Lähinnä papin uraa on Europaeus-suvussa havaittavissa harrastusta lääkärin alalle, mutta ne, jotka ovat tämän alan valinneet, ovat miltei kaikki muuttaneet Venäjälle ja vähitellen sulautuneet uuteen ympäristönsä. Samaten on käynyt niiden suvun jäsenten, jotka ovat saaneet sotilaallisen koulutuksensa. Suvusta on aikojen kuluessa kohonnut myös sellaisia yksilöitä, jotka ovat tieteellisillä tutkimuksillaan ja yhteiskunnallisella toiminnallaan piirtäneet ni-mensä lähtemättömästi maamme historiaan.

Esitykseni kirjallisina lähteinä olen käyttänyt professori Eino Suolahden ja hammaslääkäri Gunnar Sivén'in kirjoittamia elämäntietoisia teoksia professori Matti Äyräpäästä.

Tässä yhteydessä pyydän myös kiittää taiteilija Aune Äyräpää, hänen antamistaan arvokkaista tiedoista suvun vanhimmalta ajalta Parikkalassa.

Valtioneuvoksen lahja Parikkalan kirkolle.

Professori Matti Äyräpää. Taiteilija Aune Äyräpään piirros isästään vuodelta 1914.

AMPUMARATA SÄRKISALMELLE

Sisäasiainministeriön esityksessä valtioneuvosto myönsi työllisyysmäärärahoista mm. 100.000 mk Särkisalmen ampumaradan rakennustyötä varten Kaakkois-Suomen rajavartiostolle Parikkalassa. Kustannusarvio on 3.330.000 mk, josta työpalkkoja 1.480.000 mk ja kone-työkustannuksia 300.000 mk, kuljetuskustannuksia 450.000 sekä aine-työ, kustannuksia 1.150.000 mk. Voidaan sijoittaa 8—10 sekatyöntekijää, 2—3 ammattityöntekijää sekä yksi kuorma-auto ja yksi työkone. Rajavartiokomppanian käytössä ei ole yhtään vaatimuk- täyttävää ampumarataa, ja koulutusammunnat joudutaan suorittamaan 25 kilometrin päässä.

Syntymapaivja

75 vuotta täyttää 5. 1. talollisen äiti Anna-Mari Ahokas Saaren Saarenkylässä.

70 vuotta täyttää 2. 1. ent. talollisen leski Anna-Liisa Joronen, o.s. Poutanen Simppeleen Kivijärvellä.

60 vuotta täyttää 3. 1. talollinen Väinö Henrik Turkulainen Saaren Kesusmaalla.

50 vuotta täyttää 1. 1. työmies Viljam Sigurd Kemppinen Simppeleen Kivijärvellä.

60 vuotta täyttää 2. 1. talollinen Eemil Luukko Parikkalan Joukiossa.

60 vuotta täyttää 2. 1. talollinen Johannes Soikkeli Parikkalan Oravieniemessä.

60 vuotta täyttää 3. 1. talollinen Matti Vilksa Parikkalan Rautalahdessa.

Agron. Ilmari Vehoniemi 60-vuotias

60 vuotta täyttää tänään 29. 12. agronomi Ilmari Vehoniemi Parikkalan Särkisalmella. Hän on syntynyt Uuopioissa maanviljelijän poikana ja tullut ylioppilaaksi Hämeenlinnaan lyseosta v. 1920. Agronomiksi pääaineenaan kotieläintiede hän valmistui v. 1925, suoritti kasvatus- ja opetusopin v. 1933 ja aukkulon v. 1938.

Virkauransa agron. Vehoniemi aloitti Oulun 1. kiertävän maamieskoulun johtajana v. 1936. Hän on työssä vielä samana vuonna Parikkalan seudun Maamieskoulun kotieläinopin opettajaksi. Vuosina 1928 — 33 hän toimi Lammass- ja Vuo- henhoitoyhdistyksen sihteerinä ja sen jälkeen vuoteen 1936 saakka Kalkinvalmisuysyhdistyksen koulul- lentina ja vv. 1936—37 Satakunnan kiertävän pienviljelijäkoulun va. johtajana. Orismalan Maanviljelys- koulun maatalousaineiden opetta- jaksi agron. Vehoniemi siirtyi v. 1939. Seinäjoen työvoimapiirin tar- kastajaksi v. 1943 sekä Parikkalan seudun Maamieskoulun opettajaksi v. 1945 toimien saman koulun johtajana vv. 1953—59. Maanlun- tuslautakunnan jäsenenä hän oli vv. 1946—49. — Opintomatkoja agron. Vehoniemi on tehnyt mm. Eestini, Ruotsiin, Tanskaan ja Is- lantiin.

Nykyisessä kotipitäjässään Parikkalassa agron. Vehoniemi on osallistunut mm. maamiesseurotoimin- taan seuran johtokunnan jäsenenä sekä kotityöhön toimien kunnalli- sen kotiseutulaikakunnan varapuheenjohtajana useita vuosia.

PAIVAN SANA

Kristus kärsi kerran kuoleman syntien tähden, vanhurskas väärin puolesta, johdattaakseen meidät Jumalan tykö.

1. Piet. 3: 18.

45 vuoden takaa

Parikkalan Sanomat 29. 12. 1915

NKY:n kokous ja kuusijuhla oli Tapaninpäivän Joukion kansakoululla. Ohjelmassa oli opettaja Tuuhasen puhe ja pastori Ingmannilta tekstiselitys. Koululaisten kuoro ja sekakööri esittivät laulua. Vielä oli puhujana pastori Rautajärvi. Kertomuksia ja runoja oli useampia. Juhlalta erotettiin virkistynein mielin.

Suomalaisella seuralla oli ilta Tapaninpäivänä. Ohjelmassa oli esitelmä ja yksinlaulua, jota esitti kelloseppä E. Hämäläinen saaden yleisön hyvälle tuulelle. Vielä oli satu, runo ja näytelmäkappale »Lammass kaivos». Yleisöä oli hyvinläisesti.

Kunnan hoidokkien sijoittaminen köyhäintalolle näyttää kohtaavan erinäisiä vaikeuksia. Entisessä rakennuksessa on hoidokkaita kaikkiaan 28. Uuteen rakennukseen on päätetty sijoittaa kaikkiaan 60 henkilöä, jotka sinne nykyisestä asuinpaikastaan toimittaakseen on ottanut tal. Juho Anttonen Järvenpäästä. Niistä yhdestätoista hoidokkaasta, joita hän ennen joulua yritti muuttaa köyhäintalolle, on ainoastaan 3 sinne muut- tanut. Toiset ovat kiellettyneet sinne muuttamasta. Näistäkin kolmesta on yksi uudesta kodistaan särkeyt ikkunat ja sitä tietä pujahtanut pako- on. Hänet tavattiin Kangaskylässä ja toimitettiin takaisin uuteen kotiin. Kammottava paikka näyttää siis kun- tamme uusi köyhäinkoti olevan kunnan hoidokkeista, vaikka onkin suurin ja uusimmanlaisaisesti rakennettu talo paikkakunnallamme.